

اربعین هم از این امر مستثنی نیست. در رأس بزرگان دین، ائمه بودند که اعمال مخصوصی را در این روز دستور دادند به عنوان این که مریوط به اربعین حسینی است نه صرف پیstem صفر بودن تا آخرین امام حاضر حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که زیارت اربعین امام حسین علیه السلام را یکی از نشانه های مؤمن بر شمردند.

حضور جابر در کربلا:

جابر بن عبدالله انصاری که از صحابه پیامبر اسلام(ص) است به عنوان خنستین زائر امام حسین(ع) شناخته می شود. او در اوین چهل شهادت امام حسین(ع)، یعنی ۲۰ صفر سال ۱۴ق، به همراه عطیه عوف به کربلا آمد و قبر امام حسین(ع) را زیارت کرد.

بازگشت اسیران کربلا:

برخی معتقدند اسیران کربلا از شام به عراق رفته و در روز اربعین ۴۰ روز بعد از واقعه عاشورا به کربلا رسیدند و در آنجا جابر بن عبدالله انصاری و برخی از نی هاشم را نیز دیده اند و از آنجا به مدینه رفته اند. این نظریه در لهو ف سید ابن طاووس آمده است.

گروهی دیگر معتقدند به دلیل دوری مسافت، اینکه بازماندگان کربلا چهل روز بعد از عاشورا به کربلا بازگشته باشند ممکن نبوده است، زیرا پیغمدین مسیر کوهه تا شام و سپس بازگشت به کربلا در مدت زمان ۴۰ روز، برای کاروان اسرای کربلا ممکن نبوده است. حدث نوری^{۱۳۱} و شیخ عباس قمی طرفدار این نظریه هستند. علاوه بر این برخی بر این باورند که گزارش معتبری نیز بر اثبات این رویداد در دست نیست.

گروهی نیز ضمن پذیرش اصل بازگشت کاروان اسرای بازماندگان به کربلا در مسیر شام به مدینه، زمان آن را حدود پایان صفر و اوایل ریبیع الاول و یا زمانی بعد از آن دانسته اند.

برخی دیگر، اربعین سال های بعد را زمان این رویداد شمرده اند.

اربعین حسینی:

چهلین روز پس از شهادت امام حسین(ع) که با ۲۰ صفر مصادف است. مشهور است که اسیران کربلا روز ۲۰ صفر سال ۱۴ق در بازگشت از شام، برای زیارت مدفن امام حسین(ع) به کربلا آمده اند. همین در این روز جابر بن عبدالله انصاری به زیارت قبر امام حسین آمده است. زیارت اربعین از اعمال خاص این روز است و بنابر روایتی از امام حسن عسکری(ع) از نشانه های مؤمن دانسته شده است.

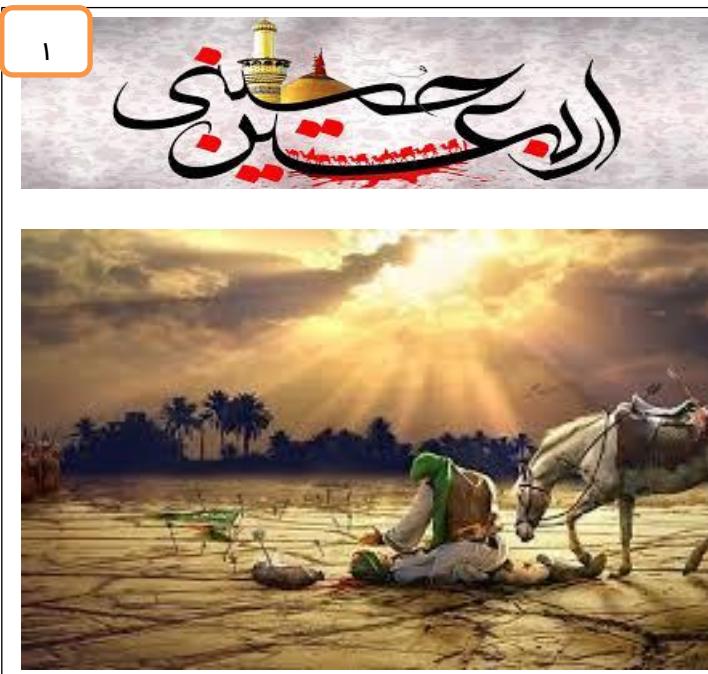
علت بزرگداشت اربعین چیست؟ محمدترین نکته درباره اربعین، روایت امام عسکری (ع) است. اما این که منشأ اربعین چیست، باید گفت، در منابع به این روز به دو اعتبار نگریسته شده است. نخست روزی که اسرای کربلا از شام به مدینه مراجعت کردند. دوم روزی که جابر بن عبدالله انصاری، صحابی پیامبر خدا (ص) از مدینه به کربلا وارد شد تا قبر حضرت ابا عبدالله الحسین (ع) را زیارت کند. شیخ مفید (م ۴۱۳) در «مسار الشیعه» که در ایام موالید و وفات ائمه اطهار علیهم السلام است، اشاره به روز اربعین کرده و نوشته است: این روزی است که حرم امام حسین (ع)، از شام به سوی مدینه مراجعت کردند. نیز روزی است که جابر بن عبدالله برای زیارت امام حسین (ع) وارد کربلا شد. کهن ترین کتاب دعایی مفصل موجود، کتاب «مصاحح المتہجد» شیخ طوسی از شاگردان شیخ مفید است که ایشان هم همین مطلب را آورده است.

سیره امامان و بزرگان دین

روز چهل شهادت امام حسین علیه السلام که همان روز پیstem صفر می باشد از همان اوین سال واقعه کربلا ۶۱ قمری روز تجدید غم و اندوه شیعیان و ارادتمند به خاندان اهل بیت علیهم السلام بوده است.

عمل بزرگان دین، برای متدینین با اهمیت است به گونه ای که مردم نگاهشان به گفتار و خووه برخورد عالم دینی است که به چه چیز های می دهدند تا آن را انعام دهند و از چه چیز مردم را باز می دارد تا سراغش نزوند.

اگر عملی را عالی تأیید کرد و یا بالاتر از آن خود ابتدا به ساکن اقدام کرد این بعنوان یک سیره حسنی در بین مردم متدین جا افتاده و دنبالش را می گیرند.

بوی حسین می دهد زائر کربلای او
ره به بشت می برد مسافر ولای او

آنکه به سوی کوی او آبله پایی می رود
مرهم دد خویش رامی خرد از عطای او

پایی پیاده از بخت تابه حرم کربلا
سی صفا و مروه است در نکه خدای او

مشرا بعین او عرصه حق و باطل است
بک ندارد از خر عاشق و مبتلای او

